

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az ítéltábla dr. Szabó T. Attila ügyvéd által képviselt **felperesnek** - dr. Antal Péter ügyvéd által képviselt **I.r.**, az Almási és Borsy Ügyvédi Iroda - ügyintéző: dr. Borsy János ügyvéd által képviselt **II.r.**, és a személyesen eljáró **III.r. alperes** ellen ingatlan-nyilvántartási bejegyzés törlése iránti perében a Veszprém Megyei Bíróság 2010. március 30. napján kelt 1.P.21.551/2008/40. számú ítélete ellen a II.r. alperes részéről 42. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a II.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000,- (Húszezer) Ft fellebbezési eljárási költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a felperes kereseti kérelmének helyt adott és az I-II-III.r. alpereseket egyetemlegesen arra kötelezte, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 1.200.000,- (Egymillió-kettőszázezer) Ft perköltséget.

Az indokolásban a megítélt perköltség kapcsán kifejtette, hogy a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszes alpereseket a felperes által lerótt kereseti illetékből és a jogi képviseltével kapcsolatosan felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére, mely összegből az ügyvédi munkadíj a 32/2003.(VIII. 22.) IM. sz. rendelet 2. § (1) bekezdésében foglaltak szerint bruttó 300.000,-Ft-nak felel meg.

Az ítéletnek a perköltségben marasztaló rendelkezése ellen a II.r. alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a perköltség fizetési kötelezettség alóli mentesítését kérte.

Az indokolása szerint a felperes kereseti igénye vele szemben tűrésre való kötelezés volt, melynek teljesítését nem ellenezte. A 2009. február 13. napján kelt előkészítő iratában is kifejtette, hogy a perre okot nem adott.

Kiemelte a fellebbezésében azt is, hogy a felperes kereseti kérelmét ugyan a per folyamán kiterjesztette olyan jogviszonyokra is, melyekben a II.r. alperes is érdekelt volt, azonban a II.r. alperes ennek ellenére első érdemi nyilatkozatát fenntartotta.

A felperes az ellenkérelmében a fellebbezéssel támadott ítéleti rendelkezés helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a II.r. alperes nem járt el jóhiszeműen a perrel érintett jelzálogjog bejegyzése, a törlési engedély kiadásának megtagadása és a követelésének engedményezése során.

A fellebbezés az alábbiak szerint alaptalan.

A Pp.78. § (1) bekezdés alapján a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

Az ítélet jogerős rendelkezései szerint az I-III.r. alperesek nem vitásan pervesztesek lettek. Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen foglalt állást az alperesek közötti pertársaság formája tekintetében is. A II.r. alperes sem vitatta fellebbezésében, hogy az alperesek között egységes, kényszerű pertársaság állt fenn (Pp.51.§ a)pont).

A Pp.82. § (1) bekezdése alapján a Pp. 51. § a) pontja alá eső pertársakat a perköltség megfizetésére egyetemlegesen kell kötelezni.

Ennek értelmében a pernyertes fél bármelyiküktől a teljes perköltséget követelheti. A teljes összeget kifizető pertárs ezt követően saját pertársa ellen fordulhat a rá eső rész kifizetése érdekében.

Az ítéltábla a fellebbezés kapcsán rámutat arra, hogy a II.r. alperes érvelése a Pp. 80. § (1) bekezdés rendelkezése alapján, miszerint - „ha az alperes a perre okot nem adott, és a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri, az alperes költségében a felperest kell elmarasztalni” - akkor foghatna helyt, ha egyszerű pertársaság állt volna fenn.

A Pp. 82.§ (1) bekezdésének rendelkezése alól a jogszabály nem tesz kivételt még arra az esetre sem, amikor a pertárs a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri. Csak a pertársak egymás közti viszonyában lehet a perköltség viselés tekintetében jelentősége annak a körülménynek, hogy a II.r. alperes a kereseti igény teljesítését nem ellenezte. Az elsőfokú bíróságnak nem volt törvényes lehetősége arra, hogy az alperesi pertársaság tagjai között a perköltség viselésének kérdését eldöntse (nem ez volt a per tárgya). Ugyanezen ok folytán a felperesi ellenkérelemben foglalt érveléseknek sincs relevanciája a pertársakra egyetemlegesen megállapított perköltség tekintetében.

A kifejtett indokból az ítéltábla a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül eljárva az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban a fellebbező II.r. alperes pervesztes lett, ezért az ítélet tábla a Pp. 80. § (2) bekezdése szerint kötelezte a felperes jogi képviselőjével felmerült másodfokú perköltség (20.000,- Ft ÁFÁ-val) megfizetésére, mely ügyvédi munkadíj a 32/2003 (VIII.22.) IM.r. 3.§ (2),(5), és (6) bekezdésében foglaltakon alapul, és arányban áll a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

Győr, 2011. május 05. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.	Dr. Maurer Ádám sk.	Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: